

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

listopad 2011

5. ročník / 11. číslo

„Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky.“ (Jan 11,25-26)

Milé sestry, milí bratři,

Listopad je dobou opadu. Opadu listů i podnětů a svým oproštěným poklidem vybízí k pokání. Ne snad za jednotlivé hříchy spáchané, dejme tomu, v parném létě, ale jako svůj soukromý listopad, kdy tísnivé myšlenky, falešné představy, přehnané nároky a špatné vzpomínky, křivdy, výčitky a pocity viny opadají jako listy a ponechají náš kmen holý ale: lehký. A před slídívy zraků ochrání naše holé větve jiná listopadová náležitost: mlha. Tak budeme v onen požehnaný měsíc zároveň průhlední i clonění. Co více si přát?

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 11⁰⁰ - eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Středa 19⁰⁰– studentská bohoslužba u sv. Kříže

Středa 20⁰⁰ – setkání nad Biblií v Communiu

Čtvrtek 18⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Pátek 17⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Vavřince

Událo se

28. října se konalo 5. ekumenické shromáždění na hoře Říp.

30. října proběhla společná bohoslužba starokatolíků s anglikány v kostele sv. Klimenta.

Kalendárium

1. listopadu v 19 hodin se v rámci filmového klubu bude v Communiu promítat film Naprosto osvětleno s doprovodným komentářem.

8. listopadu v 19 hodin bude zasedání farní rady v Communiu.

Narozeniny v listopadu slaví:

Robert Hula, Daria Veselá, Jaroslava Kněžů, Marcel Čížek, Nina Šebestová, František Zeman, Michal Merhaut.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

1.11. – Všech svatých

Zj 7, 9-17

Ž 34

1 J 3, 1-3

Mt 5, 1-12

Komu Pánbůh, tomu všichni svatí, říká se. Nepochybně nejde, jakkoliv to zní lákavě, o výraz nějaké nebeské protekce. Nic nemůže být prostší: kdo má Boží lásku, kdo milován Bohem, miluje Boha a lidi, požívá lásky všech svatých, svých bližních posvěcených láskou, a sám se svatým stává.

*Svatý, věčný Bože,
přijal jsi nás do společenství svých svatých,
kteří na všech místech a v každém čase velebí tvé jméno.
Dej, ať s vděčností poznáváme,
že jsme částí nekonečných sborů věřících,
že nás s nimi spojuje jediná víra v tebe a také radost,
že tě jednou spolu s nimi uvidíme tváří v tvář.*

2.11. – Památka zemřelých

Mdr 3, 1-9

Ž 116

Ř 8, 14-23

Mt 25, 31-46

Výstižněji by možná znělo paměť zemřelých a to v dvojím smyslu. Jednak, pochopitelně, jako naše vzpomínka (nejlépe ale: vzpomínání, neboť vzpomínka je pouhým vězením okamžiku) na ně, ale hlavně, jako jejich místo v Boží paměti. A v Boží paměti dlí živí, zemřelí, ba ještě nenarození všichni pospolu. A taková paměť je věčná: my živí vlastně jen předcházíme následujícím a následujeme předchozím, jen v obecnství věčné Boží paměti spolu s nimi skutečně jsme.

Bože všeho života,

*věříme a vyznáváme,
že jsi svého Syna vzkřísil z mrtvých jako prvního.
Posiluj naši naději,
že vzkřísíš k věčnému životu
i naše sestry a bratry stejně jako nás,
a že se u tebe všichni znovu setkáme.*

6.11. – 32. neděle v mezidobí

Joz 24, 1-3a.14-25

Ž 78

1Te 4, 13-18

Mt 25, 1-13

Boží království je něčím natolik novým, že o něm mimo podobenství ani nemůžeme mluvit, natož se na ně připravit. Ono se vlastně nelze připravit na nic, ani u zkoušky člověk neví, jakou otázku dostane. Připravit lze vždy jen sebe. Otázkou možná zůstává, zda je láska k bližnímu obecně přípravou k lásce k bližnímu konkrétnímu, či naopak. Láska ale zůstává v obou případech a zůstává klíčem ke Království.

A bdělost? Snad jde o to nenechat mysl otupět lásce a zapadat nároky, představami, výčitkami... Zkrátka: onen plamen lampy žít a neudusit.

*Bože, příteli života,
nezanechal jsi Ježíše, svého Syna, ve smrti
a ve spojení s ním chceš vést k životu i nás.
Dej nám bdělá srdce,
aby až jednou přijde, nás nenašel spící,
tvůj Syn Ježíš Kristus, náš Pán a bratr,
který v jednotě Ducha svatého
s tebou žije a působí na věky věků.*

13.11. – 33. neděle v mezidobí

Sd 4, 1-7

Ž 123

1Te 5, 1-11

Mt 25, 14-30

Myslím, že kouzlo rozmnožených hřiven tkví v tvořivosti. Bůh stvořil svět krásný a nás v něm podle svého obrazu, tvořivé podle obrazu Tvořivého. A pokud vlivem našeho pádu svět krásným být přestal, máme v sobě modlitbou, postem a dobrými skutky obnovit zastřený obraz Tvořivého a vlastní tvořivostí šířit světem krásu, ke které povstal a kterou pozná.

A ještě poznámka: záměrně píši o rozmnožených, nikoliv zmnožených hřivnách. Získané hřivny nejsou replikami předchozích a podobně lidská tvořivost: pochází od Boha, ale patří nám, nakolik my patříme Bohu a tedy – k Bohu.

*Nevýslovně veliký Bože,
od tebe pocházejí naše schopnosti,
které často tak úzkostlivě skrýváme.
Dej, ať pochopíme,
že získáváme tehdy, když se dokážeme rozdávat.*

20.11. – Neděle opětného příchodu Páně

Ez 34, 11-16.20-24

Ž 100

Ef 1, 15-23

Mt 25, 31-46

Je krásné slavit něco, co není, protože to bude. A ne snad, že druhý příchod je obdobou prvního, to by na něm buď závisel, nebo jej podmiňoval a pak by se jednalo spíše o příchod první a půltý, a my bychom buď, nasyceni prvním, očekávali jakousi dohru v druhém, anebo, prvním zklamání, očekávali konečné naplnění v druhém. Jeden přístup horší, než druhý.

Máme vlastně jen budoucnost a minulost, přítomnost je jen bezrozměrným momentem průtoku budoucnosti do minulosti. Na této zemi je naší přítomností vlastně budoucnost, kterou si zpřítomňujeme očekáváním a touhou. A tak je Kristus, po němž toužíme, naší budoucností a přítomností zároveň a až přijde a uzdraví naší minulost, vezme nás do věčnosti současnosti všech časů.

*Bože života,
věříme a vyznáváme, že tvůj Syn znovu přijde,
aby dokonal a završil všechno, co existuje.
Dej, ať jsme připraveni na tuto velikou budoucnost,
ke které jsme povoláni s celým stvořením.*

27.11. – 1. neděle adventní

Iz 64, 1-9

Ž 80

1K 1, 3-9

Mk 13, 24-37

Syn člověka přijde v oblacích s velkou mocí a slávou. Přijde rovněž tiše a nenápadně, jako zloděj v noci. Co s tím? Možná je to celé naopak, než první pohled podsouvá. Přihnát se s hromobitím umí kde kdo, zato trpělivě přicházet a snášet odmítání, bez poděkování utěšovat a uzdravovat, to svede jenom Bůh. A když poznáme v onom hromujícím velikánovi tichého Ježíše pokorného srdcem, seběhneme se k němu od všech úhlů světa.

*Živý Bože, přijď, abys nás spasil!
Vysvobod' nás z moci zla a hříchu
a pomoz nám vyjít vstříc Kristu cestou spravedlnosti,
aby nás našel bdící, až znovu přijde
- Ježíš, náš Pán a bratr,
který v jednotě Ducha svatého s tebou žije a působí navěky.*

Farní vyúčtování za měsíc říjen 2011

Příjmy:

sbírky rotunda:	1.493,-
příspěvky:	400,-
CELKEM:	2.893,-

Výdaje:

telefon:	2.168,-
květiny:	353,-
CELKEM:	2.521,-

ROZDÍL: + 372,-

Stav účtu k 31.10.2011:	763.807,-
Stav pokladny:	38.205,-
CELKEM:	802.012,-

Křižovatka – měsíčník. Vydává Farní obec starokatolické církve v Praze.

Vydáno : 1.11. 2011. Neprodejné.

Kontakt: Na Bateriích 27, 162 00 Praha 6; email: stkat@starokatolici.cz; <http://praha.starokatolici.cz>

© 2011